

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Всеукраїнське громадське об'єднання
«Українська асоціація економічної кібернетики»
Вінницький національний аграрний університет
Жешувський університет

Львівський національний
університет імені Івана
Франка

Тернопільський національний
технічний університет імені
Івана Пулюя

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

III Міжнародна науково-методична конференція
Форум молодих економістів-кібернетиків
“Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід”

4-5 жовтня 2012 р.

Львів

III Міжнародна науково-методична конференція Форум молодих економістів-кібернетиків
“Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід”

4-5 жовтня 2012 р., м.Львів

УДК 331.45

ББК У.в661

Т 29

Тексти збірки – копії електронних, не редагованих версій авторів.
Відповідність за точність наведених фактів, цитат, джерел та прізвищ несуть автори.

Т 29 Тези доповідей. III Міжнародна науково-методична форум-конференція молодих економістів-кібернетиків “Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід”. 4-5 жовтня 2012 р. м. Львів, 2012. – 225с. |

У збірнику наведено тези доповідей вчених та студентів вищих навчальних закладів і наукових закладів України щодо розробки напрямків розвитку економічної кібернетики – науки про управління економікою. Вони стануть значним внеском у моделювання економічних процесів, застосування інформаційних технологій в економіці, розробку нових механізмів економіки та у розв’язанні проблем підготовки фахівців з економічної кібернетики.

Збірка буде доречна фахівцям з управління економічними об’єктами, викладачам, науковцям, студентам.

Відповідальний за випуск д.е.н., проф. Вовк В.М.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ I

МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКО-ВИРОБНИЧИХ СИСТЕМ

Акулов М.Г.	Модель мезорівневої кластеризації економіки України	10
Андриєнко В.М.	Моделювання динамічної зміни організаційної структури ввз	12
Антонів В.Б. Паславська І.М.	Ставка дисконтування $wacc$ при оцінці інноваційних проектів	14
Антоняк М.Р.	Модель оптимізації проектного фінансування в інвестиційній сфері	16
Артим- Дрогомирецька З.Б.	Модель транспортної задачі з переваженням	18
Артим- Дрогомирецька З.Б.	Мережеві моделі керування у тваринництві	21
Коропецький І.П. Баранкевич М.М.	Задача знаходження найефективнішого маршруту між довільними пунктами міста	23
Белопольська Т.В.	Застосування лізингу при моделюванні аутсорсингу промислового підприємства	25
Бздель Т.Б.	Використання процесів загибелі та розмноження для аналізу демографічної ситуації у Львівській області	27
Бобеляк І. Є.	Оптимізація розміру соціально-орієнтованих тарифів на електроенергію для населення	28
Бурденюк І.І. Черняк Н.І.	Економіко-математичні методи в управлінні інноваційним розвитком виробничих підприємств	30
Вовк В.М. Зомчак Л.М.	Нелінійна парадигма моделювання в економіці	32
Воротинцев В.А.	Моделювання процесно-орієнтованої системи бюджетування мережі теплопостачання	34
Вук Н.М.	Календарне планування процесів конструкторсько-технологічної підготовки виробництва	37
Гащин Є.В. Захаревич О.І.	Інноваційний розвиток підприємства: комплексний підхід та моделювання	39
Грусевич О.	Дослідження стійкості функціонування економіко-виробничої системи промислових підприємств	41
Дмитрів Д.В. Рогатинська О.Р.	Аналіз вихідних умов моделювання міжнародних вантажних перевезень	43

Жарська І. О.	Ефективність маркетингової системи залізничного транспорту	45
Завгородня Т. П. Проскурович О. В.	Механізм управління стабільністю процесів праці і виробництва	47
Загурська М. М.	Модель оцінки стійкості у механізмах управління металургійним підприємством	49
Закорчемна М. М.	Економіко-математичні моделі управління соціально - економічною асиметрією регіонів	51
Камінська Н. І.	Вплив суспільної користності на реалізацію інвестиційного проекту	54
Кленін О. В.	Моделювання управління виробничо-господарським потенціалом на промислових підприємствах	55
Ковалюк О.	Підходи до моделювання олігополії: порівняльний аналіз та методи удосконалення	57
Койбічук В. В.	Окремі методологічні питання моделювання конкурентоспроможності банку	59
Комар М. І.	Методи оптимізації структури джерел фінансування інноваційних проектів	61
Кудлаєнко В. О.	Економіко-математичне моделювання як засіб підвищення ефективності діяльності організації	63
Кузьменко О. К.	Моделювання структури потенціалу розвитку торговельного підприємства	65
Панчишин А. І.	Метод рейтингової оцінки фінансового стану конкурентів	67
Плахотнік О. О.	Модель оцінки рівня інноваційного потенціалу металургійного підприємства	68
Різник Н. М.	Моделювання розміщення підприємств промисловості будівельних матеріалів	70
Роскладка А. А.	Статистичні методи моделювання процесу управління інфраструктурою організації	72
Судук Н. В.	Модель управління збутом продукції підприємств лісопромислового комплексу	74
Фученко І. В. Лагоцький Т. Я.	Економіко-математичні методи у плануванні виробництва продукції підприємства	76
Чернявський М. О.	Оптовий ринок електроенергії як об'єкт оптимізації	78
Щока І. В. Пазяк І. В. Кіндюх С. П.	Моніторинг енергоефективності заміни котлів в ЗОШ-III ступенів с. Новоселиця міжгірського району закарпатської області	80

6. Филатов А. Ю. Модель ценовой олигополии с несовершенной эластичностью спроса / А.Ю. Филатов // Теория и методы согласования решений // Новосибирск: Наука, 2009. – С. 130–145.

УДК [519.866:336.71](043.2)

В. В. Койбічук

Науковий керівник д. е. н., професор Л. М. Малярець

Державний вищий навчальний заклад

"Українська академія банківської справи Національного банку України"

**ОКРЕМІ МЕТОДОЛОГІЧНІ ПИТАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКУ**

Останні роки ознаменувалися виходом робіт, присвячених теоретичним і методичним аспектам економіко-математичного моделювання в банківській сфері. Проте варто зазначити, що наразі в Україні недостатньо досліджено управління конкурентоспроможністю банків, не існує єдиного методу її оцінки. На сьогодні залишаються відсутніми розробки загальної технології побудови економіко-математичної моделі конкурентоспроможності банків. Це є проблема в моделюванні, оскільки тільки комплексна економіко-математична модель повномасштабно віддзеркалює найістотніші підсумки діяльності і потенційні можливості всіх служб, прогнозує подальший розвиток всіх банківських процесів та виступає підґрунтям для прийняття ефективного управлінського рішення.

Першим кроком технології побудови економіко-математичної моделі узагальнюючого показника є побудова когнітивної моделі конкурентоспроможності банку: збір певних знань про об'єкт-оригінал, аналіз сформульованої проблеми. На 2-му етапі (змістовна модель) відбувається якісний і кількісний аналіз об'єктів, що формують конкурентоспроможність банку, визначаються складові частини (елементи) [1].

Далі відбувається перетворення змістовної моделі в концептуальну (3-й етап). Концептуальне моделювання полягає у формуванні структури поняття "конкурентоспроможність банку", виявленні його найсуттєвіших рис. Детальний опис побудови концептуальної моделі КБ викладено в роботі [2].

Наступним, 4-м кроком описуваної технології є розробка інформаційної моделі, визначення ознакового простору банківської конкурентоспроможності з урахуванням факторів впливу внутрішнього та зовнішнього середовища. Спираючись на концептуальну модель [2], методики рейтингових агенцій [3, 4] та роботи дослідників показників банківської діяльності [5, 6], на основі теоретико-логічного аналізу сформовано систему початкових елементарних ознак за складовими концептуальної моделі: конкурентоспроможність банківської послуги, конкурентні переваги, потенціал банку, ефективність

діяльності банку, здатності банку вести конкурентну боротьбу, котра і являє собою інформаційну модель.

Останнім етапом технології побудови ЕММКБ є перетворення інформаційної моделі в математичну. Для уточнення ознакового простору інформаційної моделі слід застосувати математичні методи описової статистики [7].

Для якісного та комплексного оцінювання всіх факторів, що впливають на рівень конкурентоспроможності банку слід застосовувати регресійну модель з *fuzzy*-змінними та інструменти теорії нечітких множин. Крім того, на даному етапі виконуються числові розрахунки з допомогою двох різних математичних методів побудови інтегрального показника: на основі згортання відстаней значень показників кількісних ознак до еталонних значень (таксономічний показник розвитку) або на основі калібрування показника, що дозволяє уловлювати навіть найнезначніші зміни значень ознаки та згортання в один (показник якості) [1, с. 125].

В роботі наведені етапи побудови технології економіко-математичної моделі конкурентоспроможності комерційного банку, визначено її верифікацію як перетворення моделей: *когнітивна* → *змістовна* → *концептуальна* → *інформаційна* → *математична*. Валідацію щодо отримання узагальнюючого показника конкурентоспроможності банку пропонується проводити із застосуванням інструментів дескриптивної статистики, введення регресійної моделі з *fuzzy*-змінними, побудова інтегрального показника – таксономічного показника розвитку або показника якості, застосування нечітких методів.

Література:

1. Малярець Л. М. Вимірювання ознак об'єктів економіки: методологія та практика / Л. М. Малярець. – Харків: ХНЕУ, 2006 р. – С. 116-129. – ISBN 966-676-138-6.
2. Койбічук В. В. Концептуальна модель конкурентоспроможності банку в сучасних умовах / В. В. Койбічук // Вісник Університету банківської справи Національного банку України. – 2012. – № 2 (14) – С. 323-329.
3. Методологія рейтингової оцінки комерційного банку рейтингового агентства "ІВІ-Рейтинг" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kbs.org.ua/files/metod_123.pdf
4. Fitch Ratings в Росії та СНГ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.fitchratings.ru>
5. Парасій-Вергуненко І. Оцінка конкурентоспроможності банків на основі матричного аналізу / І. Парасій-Вергуненко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2008. – № 11. – С. 25-31.
6. Глуха Г. Я. Іміджевий рейтинг як елемент системи оцінки конкурентоспроможності банківських установ на ринку України / Г. Я. Глуха, В. І. Риль // Європейський вектор економічного розвитку. – 2010. – № 2 (9). – с. 38-46.

7. Малярець Л. М. Аналіз інформаційності показників та внутрішніх факторів в управлінні фінансовим станом комерційного банку / Л. М. Малярець, В. Я. Вовк // 36. наук. праць Черкаського державного технологічного університету. Сер. "Економічні науки". Вип. 11. – Черкаси: ЧДТУ, 2004. – С. 110-114.

М. І. Комар

Науковий керівник д. е. н., професор В.М. Вовк

Львівський національний університет імені Івана Франка

МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРУКТУРИ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

В умовах ринкової економіки особливого значення набувають задачі пошуку і вибору джерел ефективного фінансування інноваційного процесу. В країнах із розвинутою ринковою економікою джерелом фінансування інноваційних проектів виступають державні бюджети, державні спеціальні фонди, власні кошти виробничих фірм, приватних некомерційних організацій та наукових установ, а також кредитні ресурси банківських установ. Вдалий вибір фінансування інноваційних проектів прискорює процес наукових досліджень, освоєння новітніх технологій виробництва, стимулює впровадження підприємствами прогресивних технологій.

Перед вибором джерел фінансування обов'язково слід визначити інноваційний потенціал підприємства.

Інноваційний потенціал підприємства – це рівень його готовності до реалізації проекту чи програми інноваційних стратегічних змін. Він залежить від параметрів організаційних структур менеджменту, професійно-кваліфікаційного складу промислово-виробничого персоналу, зовнішніх умов господарської діяльності тощо. Після визначення та оцінки інноваційного потенціалу підприємства можна приймати рішення про можливе залучення зовнішніх джерел фінансування його діяльності.

Рішення про залучення позикових коштів до фінансування програми інноваційного розвитку виробничої бази діючого підприємства залежить також від: коефіцієнта ефективності витрат, що є відношенням приросту прибутку, отриманого від проведення заходів технічного розвитку, до загальної суми витрат (власних і позикових) на їх здійснення; власних і позикових коштів, що йдуть на фінансування програми технічного розвитку підприємства; річної процентної ставки плати за кредит; терміну погашення кредиту.

Існує декілька підходів до вибору джерел фінансування інноваційної діяльності підприємств, зокрема:

- при виборі джерела фінансування дотримуються критерію мінімізації його вартості. Цей підхід має суттєвий недолік, адже вартість джерела фінансування з часом може зростати і це необхідно враховувати в розрахунках;

Наукове видання

**III Міжнародна науково-методична конференція
Форум молодих економістів-кібернетиків
“Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід”.
4-5 жовтня 2012 р.
м. Львів**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

Українською, російською та польською мовами

Технічний редактор: Л.М. Зомчак

Підписано до друку 25.09.2012
Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Гарнітура «Times». Друк – різнографія.

Видавничий центр Львівського національного університету імені Івана Франка
79000, м. Львів, вул.Дорошенка, 41
Замовлення № від 25.09.2012р.